

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
 1К 24/17
 23.11.2017.године
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву састављен од председника већа судије Милијана Милошић и чланова већа судија поротника Јелене Нешић и Саве Воденичара, са записничарем Маријаном Бурјан, у кривичном поступку против окривљеног АА из оптужен оптужницом Вишег јавног тужиоца у Панчеву због кривичног дела убиства из чл.113 КЗ, дана 17.11.2017.г., након јавног главног претреса, у присуству заменика Вишег јавног тужилаштва (ВЈТ) Ане Кураи, оптуженог АА и браниоца Стевана Јаковљевића адвоката из Панчева изрекао је једногласно, а председник већа дана 23.11.2017.г. и објавио

П Р Е С У Д У

Оптужени АА зв.“, од оца и мајке, рођене рођен у г., ЈМБГ држављанин Србије, по занимању радник, monter суве градње, отац троје малолетне деце, писмен, са завршених 6 разреда основне школе, од непокретне имовине поседује 1/3 дела куће у раније не осуђиван, са пребивалиштем у ул. и боравиштем у ул. тренутно се налази у притвору Окружног затвора у Панчеву по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву КПП. бр. 34/16 од 18. 08. 2016. године, који му се рачуна од 16.08.2016.године када је лишен слободе, који је последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву 1К. 24/17 од 23.11.2017.г., који може трајати до упућивања у установу за издржавање кривичне санкције

К Р И В Ј Е

што је:

у току ноћи између 15. и 16. августа 2016. године, у стању у коме је његова способност да схвати значај свог дела и могућност управљања својим поступцима била смањена, услед Мешовитог поремећаја личности Ф 61 са елементима емоционално нестабилног поремећаја личности Ф 60.30 и дисоцијалног поремећаја личности Ф 60.2, у стању обичног пијанства лаког до средњег степена-акутна алкохолна интоксикација некомплицована Ф10.0. и присуства негативних афеката беса, срце, од раније кумулираних према оштећеној и потенцираних актуелним вербалним и физичким конфликтном, другог тешко телесно повредио тако да је услед тога доведен у опасност живот повређеног услед чега је наступила смрт,

тако што је, најпре током вербалне расправе у башти кафића оштећену сада пок. АВ ошамарио у пределу лица и по доласку у домаћинство где су заједно живели у ул. у кући и у дворишту наставио да јој задаје бројне ударце шаком и песницом у пределу главе и тела од којих удараца се оштећена бранила подижући руке како би се заштитила, наневши јој тако бројне телесне повреде и то: повреде у виду крвних подлива на горњим капцима оба ока, левом предушном пределу, на предњој и задњој страни леве ушне шкољке, на целој десној половини унутрашње стране горње усне и на десној половини унутрашње стране доње усне, на унутрашњој, задњој и спољашњој страни десне надлактице на више места, два крвна подлива у доњој трећини надланене стране десне подлактице у жбичној половини, на унутрашњој страни левог лакатног предела, на надланеној страни леве шаке скоро целом површином, у средњој трећини грудњачиног предела (величине по зрна сочива и пасуља), у десном појасном пределу на око 3 цм од средње уздужне линије тела, на средњој трећини задње стране десне бутине, у доњој половини задње стране десне потколенице те на граници предње и спољашње стране и на граници предње стране левог колена и леве бутине, на граници задње и унутрашње стране левог коленог предела, повреде у виду огуљотине у доњој трећини левог образног предела на правцу од унутрашњег краја левог угла усана на неколико места, крвне подливе поглавине у теменом пределу читавом површином и у оба слепоочна предела дифузно у слоју дебљине до 8 мм, крвни подлив оба слепоочна мишића, повреду у виду померања средње уздужне линије мозга са десне у леву страну до око 5 мм што је било најизраженије у пределу колена унутрашњих можданих чаура, крвни подлив на меким можданицама на горњој и доњој страни великог и малог мозга на више места, повреде ткива можданог моста у околини Силвијевог акведукта који је на више места тачкасто крвљу прожето, нагњечења у пределу ункуса обеју парахипокампалних вијуга на више места до величине зрна пшенице збрисане грађе, повреду у виду потпуног прелома који су пружа попречно преко доње трећине леве носне кости целом дужином и дебљином са краком пружања и преко десне носне кости, крвни подлив на надлавној страни леве подлактице у жбичној половини опнице мишића у ширини до 2 цм, крвни подлив у доњој трећини десног лопатичног предела 6 x 3 цм, у десном појасном пределу површине пречника 5 цм и у доњој унутрашњој четвртини левог задњичког предела 6 x 4 цм, које повреде су се развијале тако да је оштећена уведена у стање губитка свести, а затим и коме, услед чега је дошло до оштећења за живот важних можданих центара и притиска на мозак крвљу која се изливала из покиданих крвних судова између тврде и меких можданица, а све повреде у виду нагњечења дела можданих структура великог мозга и можданог моста те крварење између тврде и меких можданица појединачно имају карактер тешке телесне повреде опасне по живот услед којих повреда је наступила смрт сада пок. АВ дана 17. августа 2016. године у Ургентном центру у Београду,

при чему је био свестан свога дела, да је оно забрањено и хтео његово извршење, док је у односу на тежу последицу поступао нехатно, олако држећи да до теже последице-смрти повређене неће доћи,

чиме је извршио кривично дело тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика,

па га суд применом наведених законских одредби и одредби чл. 4, 42, 43, 44, 45, 54 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 9 (ДЕВЕТ) ГОДИНА

у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 16.08.2016.г. па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

Суд оштећене АВ и АГ упућује да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини могу да остварују у парничном поступку.

Обавезује се окривљени да надокнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала 5.000,00 динара, те материјалне трошкове у износу од 574.014,34 динара, све у корист буџетских средстава суд у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и да надокнади трошкове кривичног поступка оштећенима, на име награде и нужних издатака пуномоћника Смилевски Александре адвоката из Панчева, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве

Образложење

1. Наводи тужиоца

1. Оптужницом Вишег јавног тужиоца Ктo. бр. 16/2017 од 04.05.2017.г., која је прецизирана на главном претресу дана 17.11.2017.године, окривљеном АА стављено је на терет да је лишио живота сада пок. АВ тако што ју је у току ноћи између 15. и 16. августа 2016.године, у физички напао и задао бројне ударце шаком и песницом у пределу главе и тела, наневши јој тако бројне телесне повреде по глави и телу, као и тешке телесне повреде опасне по живот у виду нагњечења дела можданих структура великог мозга и можданог моста те крварења између тврде и меких можданица, услед чега је дошло до оштећења за живот важних можданих центара и притиска на мозак крвљу која се изливала из покиданих крвних судова између тврде и меких можданица, које повреде су се развијале тако да је оштећена уведена у стање губитка свести, услед којих повреда је наступила смрт сада пок. АВ дана 17. августа 2016.године у Ургентном центру у Београду. На терет му је стављено да је ово дело учинио са умишљајем, да је био смањених али не у битној мери способности да схвати значај дела и управља својим поступцима односно да је му је урачунљивост била смањена али не у битној мери и свестан да је такво његово дело забрањено, те да је тиме учинио кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика.

2. У завршној речи заменик ВЈТ Панчево је навела да, након спроведеног кривичног поступка, изведених свих доказа против окр. АА, по оптужници ВЈТ Панчево због кривичног дела убиство из чл. 113 Кривичног законика, сматра да су изведеним доказима на главном претресу доказани сви битни елементи овог кривичног дела управо у радњама оптуженог.

Кривично дело извршио је са директним умишљајем, који произилази из самих околности догађаја и његовог понашања. Знао је да су ударци песницом по телу а посебно по глави, опасни по живот оштећене, видео је да је у тешком стању али није позвао помоћ одмах након што јој је тако тешке повреде нанео већ тек сутрадан ујутру, из чега се може извести закључак да је њену смрт и желео, односно да је у стању у коме се тада налазио а које су констатовали вештаци неуропсихијатар и психолог, био свестан предузетих радњи и хтео наступање последице - лишење живота оштећене а посебно када се узме у обзир бројност повреда као и њихова концентрација у пределу животнo важног органа - главе те чињеница да су повреде нанете вишеструким

ударцима песницом при чему се вештак судкомедицинске струке изјаснио да је било најмање десетак удараца песницом у пределу главе.

Умишљај се може извести најпре посредно, из понашања окривљеног док су седели у башти кафића, јер је код њега постојало присуство негативних афеката беса, срцбе, од раније кумулираних према оштећеној, и где он за време вербалне расправе оштећену физички напада док она погнуте главе ћути, затим из понашања за време пребијања оштећене, јер не престаје да јој задаје ударце чак и кад види да она трпи болове, да је немоћна, а тако и након доношења тешких телесних повреда које су биле опасне по живот оштећене, јер јој није благовремено обезбедио адекватну медицинску помоћ, већ ју је оставио беспомоћну, бесвесну, а он легао да спава. Такво његово понашање несумњиво указује да је његова вољна радња била усмерена на лишење живота оштећене, јер би у противном све предузео и ангажовао се да јој се одмах пружи помоћ. Правно је ирелевантно време које је протекло од момента предузимања радње до момента наступања последице – смрти сада покојне, већ је меродавно да је окривљени био свестан да својим радњама може код оштећене проузроковати смртну последицу и да је њено наступање хтео. Дакле, презентоване околности поуздано указују да је код њега била изражена свест о садржини и значају свих поступака и радњи које је предузимао, и опредељен вољни елеменат умишљаја кроз хтење наступања последице дела – лишење живота.

2. Наводи одбране

Окривљени ДА позван да се изјасни о оптужници, изјавио је да је оптужбу разумео те да не признаје извршење дела које му се оптужницом ставља на терет. Брани се да је оштећеној ударио три шамара а да је она повреде задобила независно од тога. У завршној речи бранилац окривљеног је изјавио да сматра да окривљени није умишљајно лишио живота АВ и да не може бити осуђен за кривично дело које му је тужилаштво ставило на терет. Тужилаштво је и у оптужници и у завршној речи утврдило постојање битних елемената потпуно другог кривичног дела него што је то дело тешко убиство и убиство из члана који је наведен у оптужници. Из тог разлога је ова оптужница у потпуности контрадикторна са описом дела, елементима кривичног дела и квалификацијом коју је тужилаштво навело. Окривљени никада и ничим није показао намеру да нанесе смртоносне повреде и указује суду да су повреде нанете, по налазу вештака, у ноћи између 15. и 16. августа а да је АВ преминула 17. августа. Сматра да је током овог поступка у свему доказано о ком се кривичном делу ради и да се не ради о кривичном делу које је ДА стављено на терет од стране тужилаштва. Окривљени у завршној речи изјављује да усваја завршну реч браниоца. Указује да није имао намеру да убије пок. АВ била је у свесном стању само је рекла да је боли глава.

3. Дефинисање предмета доказивања

3.1 примењиво право

Кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика.

4. Сагласно чл. 113 КЗ, кривично дело које је оптужницом јавног тужиоца стављено на терет окривљеном чини лице које “ другог лиши живота “.

У чл. 25 КЗ предвиђено је да је кривично дело учињено са умишљајем „кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење“, у којем случају свест о наступању

последнице указује да је учинилац релативно сигуран у погледу њеног наступања а вољни елемент је изражен кроз хтење последнице (директни умишљај) или „кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао“, у којем случају учинилац није сигуран да ће последица наступити а вољни елемент изражен је кроз пристајање на наступање последице односно када је последицу предвидео као извесну и пристао на исту (евентуални умишљај).

5. У том смислу, да би доказао своје тврдње у овом поступку, тужилац је био дужан да докаже да су оштећеној сада пок. АВ нанесене тешке телесне повреде опасне по живот у виду нагњечења дела можданих структура великог мозга и можданог моста те крварења између тврде и меких можданица, да је услед тога код оштећене дошло до оштећења за живот важних можданих центара и притиска на мозак крвљу која се изливала из покиданих крвних судова између тврде и меких можданица, услед којих повреда је наступила смрт дана 17. августа 2016. године у Ургентном центру у Београду, да је ошт. пок. АВ ове повреде нанео окривљени са умишљајем да исту лиши живота те да је покојну оштећену лишио живота са свешћу о противправности оваквог понашања.

3.2 Неспорна и спорна питања

6. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама нису биле спорне чињенице које су предмет доказивања:

- емотивна веза окривљеног АА и оштећене покојне АВ
 неслагање у вези и постојање вербалних и физичких сукоба, да су дана 15. и 16.08.2016.г. били заједно и да је током вербалне расправе у башти кафића , окривљени оштећену ошамарио у пределу лица те да је потом до вербалног и физичког сукоба дошло и по доласку у домаћинство где су заједно живели у ул.

- да су на глави и телу оштећене сада пок. АВ утврђене бројне телесне повреде по глави и телу, као и тешке телесне повреде опасне по живот у виду нагњечења дела можданих структура великог мозга и можданог моста те крварења између тврде и меких можданица и

- да је услед ових повреда код оштећене дошло до оштећења за живот важних можданих центара и притиска на мозак крвљу која се изливала из покиданих крвних судова између тврде и меких можданица, услед којих повреда је наступила смрт дана 17. августа 2016. године у Ургентном центру у Београду,

- неосуђиваност окривљеног

7. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела у вези емотивне везе окривљеног и покојне оштећене, неслагања у вези и постојање вербалних и физичких сукоба произилазе првенствено из исказа самог окривљеног, с тим што указује да је најчешће физички сукоб започињала АВ а да је он одговарао шамарима.

С тим у вези суд је имао у виду исказе сведока ошт. АУ и исказ ошт. АГ Ошт. АУ је навео да је отац покојне оштећене, колико му је познато да је упознала окривљеног у августу месецу 2015 године, а схватио је да живе заједно у месецу новембру када је сазнао да се АА налази у њеном стану у Бечу, наводно да реновира стан, да су се свађали и тукли, да их је полиција налазила

заједно пијане у парку, да у јој одузели дете, дозволу да вози ауто и на крају се десило да је АА након што су се потукли, протеран из Аустрије. У месецу јуну 2016.г. кћерка је дошла из Аустрије на годишњи одмор и тада су се поново зближили, а потом када је изразио неслагање отишли су да живе у кућу у све до овог догађаја. Једном приликом је видео да има огреботину испод ока, повреда није била свежа јер је била краста и рекла је да се ударила на врата. Такође је у том периоду видео и да је имала замотану руку и рекла је да је пала са мердевина, а и у Аустрији је када је била са окривљеним имала једном замотану руку и рекла је да је пала са мердевина. Једне вечери га је звала и комшиница АД, која живи преко пута и рекла да окривљени на улици туче његову кћерку, шутира је док је била на земљи али му је кћерка рекла да ништа није било. Пре самог догађаја увече је дошао код кћерке и разговарао са њом и окривљеним, није приметно на њеној глави никакве повреде, имала је кратку и ретку косу.

Ошт. АГ је навела да је АА био са њеном кћерком у Аустрији, да реновира стан, да су правили галаму, да је једном по пријави кћерке долазила полиција на интервенцију, да је од кћерке одузето дете по социјалној служби, те да је АА протеран из Аустрије. У јуну 2016 године кћерка је дошла на кратко а потом на одмор у августу и тада је окривљени поново почео да живи са њом у њеној кући коју је реновирала, није се никада жалила. О самом догађају не зна ништа, није их видела ни пре ни после догађаја.

Такође, с тим у вези суд је имао у виду и исказ сведока АЕ, BD, сведока ВА, сведока ВВ и сведока млт. ВУ. Сведок АЕ је навела да је њена кућа у преко пута куће у којој су живели АВ и окривљени, да је чула галаму и свађу која је почињала увече. Једном је видела да се свађају, да је рекао да је воли а она одговорила да ме волиш не би ме тукао. Прво су били у дворишту када је почео да је шамара и она је падала на земљу дворишту, у једном тренутку она је њему ударила шамар и успела са побегне у кућу и да се закључа, а он је наставио да виче и лупа на врата, она је побегла на улицу где ју је ухватио за косу, опет је ударао и она је пала на земљу а он је шутирао у пределу леђа, позвала је њеног оца а окривљени ју је увукао за косу у двориште где су наставили да се свађају.

Сведок ВА је навео да познаје окривљеног и оштећену и да су заједно. Двадесетак дана пре ного је АВ преминула разговарао је са окривљеном поред куће када је изашла АВ и да је дошло до свађе, викали су и један и други, видео је да је АА узео штап да удари АВ и чуо је ударац али се није окренуо. Сведок ВУ је навео да познаје АА, јер је долазио пар пута у кућу где је живео окривљени са женом а једном приликом је видео да је АА ударио шамар тој жени. Ово је потврдио сведок ВВ који је навео да се чуло по селу да су се они стално нешто свађали, чуо је да ју је тукао а од ВА је чуо да је он видео да је АА ударио АВ.

У вези с тим суд је имао у виду и докумената издата од стране полицијских органа Републике Аустрије, између осталог и пријаву коју је окр. АА поднео државној полицијској дирекцији Доње Аустрије због телесне повреде против познанице АВ односно да га је изгребала ноктима преко стомака и грудног коша, али је одбио да иде у болницу, и приликом туче му је поцепала мајицу, а потом га избацила из стана а пасош бацила са балкона и нашао га је. Такође, суд је имао у виду и изјаву АВ од 04.10.2016.г. полицијској дирекцији Аустрије у вези интервенције саобраћајне полиције, која се појавила испред њеног аута

са упаљеним ротационим светлима на позив људи са друге стране улице и којом приликом је полицији на питање одакле јој повреде на врату навела да ју је вероватно огребао АА када га је одгурнула. Суд је, коначно, имао у виду и извештај лекара специјалисте ДЗ Опово, на име АА од 16.08.2016.г., у вези обављеног прегледа на захтев полиције, у којем се жалио на мучнину и да га је вереница у току ноћи ударила пар пута отвореном шаком у пределу усана и леђа, у којем је констатовано да објективно у моменту прегледа по телу нема видљивих повреда осим ескоријације у пределу доње усне лево.

Искази оштећених и сведока суд је прихватио веродостојним јер су појединачно дати јасно и логично а међусобно се надопуњују и заједно са писменом документацијом а делимично и исказом окривљеног чине једну логичну целину у вези конфликтних односа у виду вербалних и физичких сукоба окривљеног и покојне оштећене.

8. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела у вези вербалног и физичког сукоба у башти кафића произилазе из исказа самог окривљеног, који у вези с тим наводи да је дошло до вербалне расправе између њега и АВ у вези његовог трећег детета са ВГ за које јој је рекао пре пара дана, и у вези порука њеног пријатеља, које је она са фејсбука избрисала, да му је ударила шамар а он је узвратио исто и разбио две флаше а све из разлога што јој је постављао питања а она нема одговора.

Ово потврђује и сведок ВД, конобар који наводи да познаје из виђења окривљеног и оштећену, док су остали сами у башти чуо је да су почели да се свађају, није чуо предмет препирке али је чуо да јој је он у једном тренутку опалио шамар, касније је кренуо да распреми башту и видео је да је она ћутала а он је викао и опалио јој још један шамар. Рекао је да би било добро да заврше пиће да склони башту, приметио је да је он мало касније устао, повукао је за руку и онако бесно да крене она испред њега и отишли су. Суд је исказ сведока, који је и дат јасно и логично, непромењен током поступка, прихватио као веродостојан.

9. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела у вези вербалног и физичког сукоба у домаћинство где су заједно живели у ул између 15. и 16. августа 2016. године произилазе из исказа самог окривљеног, који у вези с тим наводи да су из кафића отишли кући где је рекла да може да уђе у архивираних поруке, ушли су на интернет али није било кредита у мобилном телефону, а рекла је да неће да му с правда и он је просуо бокал воде лице, након чега је почела да га вређа, да га криви за дете које није поред ње, да јој је ударио шамар а она узвратила.

10. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела у вези телесних повреда оштећене и наступања смрти произилазе из записника са обдукције сада пок АВ која је извршена на Медицинском факултету Универзитета у Београду С-0857/2016 по лекарима проф. др Слободану Николићу, специјалиста судске медицине и проф. Унив. др Слободану Савићу и судско-медицинског вештачења, са допуном, мр Божић др Љубише.

У записнику о обдукцији је наведено да је оштећена критичном приликом задобила следеће повреде: повреде у виду крвних подлива на горњим капцима оба ока, левом предушном пределу, на предњој и задњој страни леве ушне шкољке, на целој десној половини унутрашње стране горње усне и на десној половини унутрашње стране доње усне, повреде у виду огуљотине у доњој трећини левог образног предела на правцу од унутрашњег краја левог угла усана на неколико места. Унутрашњим прегледом је

утврђено постојање следећих повреда и промена: крвни подлив поглавине у теменом пределу читавом површином и у оба слепоочна предела дифузно у слоју дебљине до 8 мм, крвни подлив оба слепоочна мишића; пресецањем великог мозга је утврђено померања средње уздужне линије мозга са десне у леву страну до око 5 мм што је било најизраженије у пределу колена унутрашњих можданих чаура, крвни подлив на меким можданицама на горњој и доњој страни великог и малог мозга на више места, повреде ткива можданог моста у околини Силвијевог аквадукта који је на више места тачкасто крвљу прожето, нагњечења у пределу ункуса обеју парахипокампаљних вијуга на више места до величине зрна пшенице збрисане грађе, повреде у виду потпуног прелома који су пружа попречно преко доње трећине леве носне кости целом дужином и дебљином са краком пружања и преко десне носне кости, у средњој трећини грудњачиног предела (величине по зрна сочива и пасуља), у десном појасном пределу на око 3 цм од средње уздужне линије тела, на средњој трећини задње стране десне бутине, у доњој половини задње стране десне потколенице те на граници предње и спољашње стране и на граници предње стране левог колена и леве бутине, на граници задње и унутрашње стране левог коленог предела, крвни подлив у доњој трећини десног лопатичног предела 6 x 3 цм, у десном појасном пределу површине пречника 5 цм и у доњој унутрашњој четвртини левог задњичког предела 6 x 4 цм, на унутрашњој, задњој и спољашњој страни десне надлактице на више места, два крвна подлива у доњој трећини надланене стране десне подлактице у жбичној половини, на унутрашњој страни левог лакатног предела, на надланеној страни леве шаке скоро целом површином, крвни подлив на надлавној страни леве подлактице у жбичној половини опнице мишића у ширини до 2 цм. Закључак је да је смрт наступила услед оштећења за живот важних можданих центара и притиска на мозак крвљу која се изливала из покиданих крвних судова између тврде и меких можданица. Оштећења за живот важних можданих центара, расцепи можданих и можданичних крвних судова, као и друге спољашње и унутрашње повреде нанесене су дејством тупине механичког оруђа.

Вештак медицинске струке судско мр Божић др Љубиша у свом налазу и мишљењу је навео да је смрт оштећене насилна и да је наступила услед оштећења за живот важних можданих центара и притиска на мозак крвљу изливаном између тврде и меке можданице из раскиданих можданих и можданичних крвних судова, а да је то настало као последица наношења вишеструких удараца у пределу главе те да су те повреде као и друге описане спољашње и унутрашње повреде нанете дејством тупине механичког оруђа. Ударци шаком и песницом су подобан начин и средство за настанак утврђених повреда споља, повреда на поглавини и насталог крварења унутар лобањске дупље те настанка нагњечења дела можданих структура, што је све довело до смртог исхода.

Споља утврђене повреде на телу ошт. сада пок. АВ појединачно и у збиру имају карактер лаке телесне повреде, какав карактер имају и унутрашње телесне повреде у виду крварења на меким ткивима изван регије главе. Повреде у виду нагњечења дела можданих структура великог мозга и можданог моста те крварење између тврде и меких можданица појединачно имају карактер тешке телесне повреде опасне по живот а ове повреде представљају непосредни узрок смрти пок. ошт. АВ

Записник обдукцији суд је ценио као јавну исправу неоспореног садржаја и прихватио веродостојним. Налаз и мишљење вештака који је дат у свему као стручно и објективно суд је прихватио веродостојним.

11. Релевантне чињенице у погледу неспорног дела поткрепљене су и записником о увиђају и криминалистичко техничком документацијом, из које се види крв затечена

на разним предметима у просторији у којој је боравила оштећена, као и вештачењем ДНК профила окривљеног и оштећене.

Увидом у записник о вештачењу са налазом и мишљењем Института за судску медицину Београд, ДНК лабораторија Дел.бр.186/17 од 03.05.2017.г. је утврђено да је на предметима који су достављени на вештачење а изузети са лица места према извештају о форензичком прегледу лица места бр.450-888/2016 од 17.08.2016.г. налазе мрље крви које припадају пок. оштећеној АВ

Налаз и мишљење суд је прихватио веродостојним јер је исти дат јасно и од стране надлежне установе за вештачење. При томе суд није нашао ни један разлог за сумњу у веродостојност налаза и мишљења. Налаз садржи методе којима је испитивање вршено и шта је приликом анализе утврђено. На налаз није било примедби странака.

12. Као спорно чињенично питање у овом поступку појавило се питање да ли је окривљени ДА критичном приликом нанео предметне телесне повреде оштећеној како то тврди јавни тужилац, који се брани да оштећеној није нанео предметне телесне повреде. Образложио је да је он оштећеној ударио само три шамара. Први у кафићу, након што је она њега ударила, а још два шамара јој је ударио у кући.

4. Анализа спорног питања

4.1 изведени докази и чињенице које је суд утврдио

11. Код свог чињеничног и правног закључивања да ли је окривљени нанео предметне телесне повреде суд је пошао од исказа окривљеног. Наиме, окривљени је у одбрани навео да сада покојну АВ раније никада није тукао, да јој је критичном приликом ударио три шамара и ништа више, да је није ударио ни песницом нити било којим другим оруђем. Први шамар јој је ударио у башти кафића, а преостала два у кући, и то све након што га је она прва ошамарила. Описује да је по њеном изласку из куће, с обзиром да је излазила да врши нужду, чуо како је нешто лупнуло, изашао је из куће и да ју је затекао како се држи за зид, подигао је и видео да је крвав нос и уста, имала је на челу једну цомбу а позади је ударила главу како му је сама рекла, руке и стопала су јој биле од блата, ушли су у кућу, руком јој је скинуо крв са лица и дао јој сиви дукс, нашао папир обрисао је тим папиром и крв је почела да стаје, умио је водом из флаше, а она је још мало папиром држала нос, села у дневни боравак, деловала је добро, причали су и крварење је стало. Жалила се да је боли глава и видео је да се подлив спушта ка доле преко слепоочнице ка оку. Захтевала је да се окупа и угреје да би могла да спава. Окупао ју је и питао за доктора. Рекла је да не жели лекара. Иначе сем те чворуге коју је имала била је потпуно свесна свега, показивала му је папир да је изгубила старатељство над својим сином и да је због тога највише и испала свађа. Легли су заједно и заспали. Ујутро 16.08.2016.г. око 8,00 часова је дошао њен отац, дао му је акумулатор, вратио се у собу да подигне ролетне и приметио како она кратко дише, ставио ју је на бок, отац је већ отишао, прешао је код комшије да позове хитну помоћ која је стигла након 10 минута из Опова и одвезли су АВ за Панчево а он је ишао заједно са њима. Потом је одвезена у Београд.

Надаље је навео да се две недеље пре критичног догађаја, оштећена саплела о једну металну шипку у ходнику и ударила главом о улазна врата и да је услед тога задобила огреботину испод ока.

Такође је навео да је АВ носио када је била хитна помоћ по њу и да је му је у једном моменту испала и исклизнула зато што је била скроз опуштена, није пала па ју је спустио да би је прихватио, при чему јој је колена било на поду односно бетону, десну руку јој је ставио преко свог рамена и тако изнео напоље до кола хитне помоћи, и да јој је можда и тада нанео неку повреду.

13. Суд је ценећи исказ окривљеног нашао да се исказ може прихватити веродостојним у погледу постојања емотивне везе са оштећеном пок. АВ као и у вези и постојање вербалних и физичких сукоба обзиром да ове чињенице и нису спорне и произилазе из целокупно утврђеног стања ствари.

14. Што се тиче исказа окривљеног везаног за порекло повреда оштећене односно тврдње да је истој ударио само три шамара суд је исказ довео у везу прво, са налазом и мишљењем вештака медицинске струке мр Љубише Божића, који је навео да начин на који читав догађај описује осумњичени АА не одговара обиму и карактеру утврђених повреда код повређене сада покојне. Наиме, утврђене вишеструке повреде у пределу главе као и интентивније повреде на поглавини нанете су вишеструким ударцима тупине механичког повредног оруђа, а ударци шаком и песницом су подобан начин и средство за начин за настанак утврђених повреда споља, повреда на поглавини и насталог крварења унутар лобањске дупље те настанка нагњечења можданих структура, што је све непосредно довело до смртног исхода. Број нанетих удараца је вишеструко већи од онога што о броју удараца наводи окривљени. Само у пределу главе како на лицу и посебно у пределу поглавине (косматог дела главе) нанет је већи број удараца тупином замахнутог механичког повредног оруђа, попут песнице у чијем склопу је дошло до настанка повреде на можданим структурама великог мозга и можданог моста те крварење између тврде и меке можданица.

Што се тиче навода окривљеног у вези пада пок. оштећене на дворишту где ју је затекао како се држи за зид, вештак је навео да код оштећене није утврђено постојање нигде никакве огуљотине у пределу главе која би указивала на директни и снажни контакт њене главе са неком површином попут зида и слично. Обдукцијом није утврђено постојање крвног подлива већ су крвни подливи утврђени у другим регијама а тиме, дакле, није утврђено постојање, како окривљени наводи „домбе“ у пределу чела. Посебно се вештак изјаснио о могућности настанка повреда падом па је навео да дистрибуција, обим и карактер затечених повреда јасно указују на ношење повреда од стране друге особе, па тако и повреде које су непосредно довеле до смрти указују на задавање удараца.

Даље, тврдња окривљеног да се оштећена две недеље пре критичног догађаја повредила тако што се саплела и ударила главом о улазна врата те да је тада задобила повреде, у супротности је са судско-медицинским вештачењем мр Божић др Љубише, који је навео да су све нанете повреде свеже, односно нанете су у периоду од 24 сата пре наступања смрти, а на телу нема старијих повреда, па ни повреда које су евентуално настале на око две недеље пре критичног догађаја. Дакле, на телу пок. АВ нема повреда које би могле имати било какве везе са ранијим повређивањем оштећене, што значи да нема неких старијих повреда које би могле бити узрок смрти или пак да буду доприносиоци смртном исходу.

Што се тиче навода окривљеног да је АВ носио када је била хитна помоћ и да јој је можда и тада нанео неку повреду, вештак је у вези повреда у пределу подлактица и шака указао да су ове повреде типичне за одбранбени положај особе којој се наносе повреде док би код ношења могли да настану крвни подливи у пределу надлактице,

каких има у конкретном случају, јер код преношења особа се скоро увек прихвата за надлактице због грудног коша а не за подлактице и шаке, дакле, жртва се у делу догађаја бранила од нападача.

Следствено изложеном налазом и мишљењем вештака обеснажен је део исказа окривљеног у вези порекла повреда односно да се ради о самоповређивању. Напротив суд је на основу изведених доказа извео закључак да је предметне повреде нанео управо окривљени и на начин како је то означено у изреци пресуде. Дакле, исказ окривљеног о настанку телесних повреда код пок. оштећене односно указивање окривљеног на самоповређивање исте је неуверљив и у супротности са налазом и мишљењем вештака медицинске струке, па је оцењен као покушај избегавања кривице.

15. Закључак о извесности чињенице да је окривљени неосуђиван суд је извео на основу извода из Казнене евиденције, који је ценио као јавну исправу на чији садржај није било примедби, па је ову чињеницу узео као утврђену.

16. Када је реч о психичком стању окривљеног суд је на основу налаза и мишљења вештака Ђурђев др Бранислава, закључио да је код окривљеног у време извршења кривичног дела, способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била смањена али не у битној мери. Правним термином он је тада био смањено али не у битној мери урачунљив. Наиме, вештак је навео да у време деликта за који се терети, нису установљени постојање неке душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја а нема ни неке друге теже душевне поремећености нити психофизичка зависност од било које психоактивне супстанце и то како у време прегледа у сврху вештачења тако и деликта за који се терети. Tempore criminis Мешовити поремећаја личности Ф 61 са елементима Емоционално нестабилног поремећаја личности Ф 60.30 и Дисоцијалног поремећаја личности Ф 60.2., стање обичног пијанства лаког до средњег степена- акутна алкохолна интоксикација некомплицована Ф 10.0. и присуства негативних афеката беса, срџбе, од раније кумулираних према жртви и потенцираних актуелним вербалним и физичким конфликтом, утицале су на компромитацију његове способности да схвати значај свог дела и способности да управља својим поступцима у смислу да су оне тада биле смањене али не у битној мери. Примарне личносне одлике као и следствени образац понашања који није стран његовој личности (пражњење негативног емоционалног набоја преко испољавања физичке агресије) утицали су примарно да је окривљени у критично време делао претежно афективно импулсивно по типу кратког споја, при чему је стање алкохолисаности имало олакшавајућу улогу за испољавање те агресије преко снижења његових ионако лабавих механизма самоконтроле. Нема основа да би се препоручило изрицање било које медицинске Мере безбедности, па ни оне обавезног лечења алкохоличара по чл.84 или наркомана по чл.83 КЗ. На основу психолошког вештачења специјалисте психологије Ане Бисак код окривљеног АА утврђени су показатељи компромитоване когнитивне ефикасности, услед ситуационих околности као и карактеристичног, релативно трајног стила емоционалног реаговања. Карактеролошки дефекти те аутоанамнестички и хетеро подаци о бихејвиоралним тенденцијама сврставају га у дијагностички профил Мешовитог ПЛ (поремећај личности). Уочена је доминација емоционално нестабилних и дисоцијалних тенденција.

Суд је прихватио веродостојним налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава и вештака специјалисте психологије Ане Бисак у погледу урачунљивости, будући да је исти дат од стране стручних и непристрасних лица, јасно и логично по правилима струке.

17. Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеном кривичном делу, суд је, имајући у виду утврђено стање ствари, закључио да је окривљени приликом извршења кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика, поступао са директним умишљајем, који обухвата радњу извршења и последицу, док је у односу на тежу последицу-смрт другог лица поступао са нехатом као обликом виности. Наиме, окривљени је и поред стања смањене урачунљивости обзиром да деловање окривљеног, у конкретном случају претежно афективно импулсивно по типу кратког споја, није укидало способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, био свестан свих стварних околности дела које чини, био свестан да удара оштећену шаком и песницом по телу и глави и да јој наноси вишеструке телесне повреде од којих тешке телесне повреде, дакле био је релативно сигуран у наступање ове последице и хтео је њено наступање.

Што се тиче психичког односа окривљеног према тежој последици у виду смрти оштећене, суд је пошао од тога да у психичком статусу окривљеног није било елемената који би укидали могућност да исти хипотетички може очекивати смртни исход односно црте његовог карактера и његов интелектуални степен није искључивао његову могућност да схвати да наношењем повреда може окончати живот оштећене али је закључак суда да такав исход није очекивао односно ову последицу није могао да предвиди у моменту када је предузео радњу кривичног дела (није био релативно сигуран у такав исход нити је такву последицу одобрио), па је у односу на смрт оштећене као тежу последицу поступао са нехатом тј. олако држећи да до смрти неће доћи.

У оцени психичког односа окривљеног односно процени свести окривљеног о створеној озбиљној могућности настанка теже последице - предвиђања смрти и вољној компоненти која се испољава у хтењу или пристанку на наступање исте, према његовом искуству и редовном току ствари, суд је пошао од објективних околности случаја и у том смислу је имао у виду да спољне телесне повреде у виду крвних подлива и огуљотина на телу, повреде у пределу главе и поглавине, које су према налазу и мишљењу вештака, могле бити установљене тек препарацијом поглавине, као и прелома носне кости не представљају повреде које по редовном току ствари и безусловно доводе до смрти, док је у односу на унутрашње повреде односно нагњечена дела можданих структура великог мозга и можданог моста те крварење унутар лобањске дупље, које појединачно имају карактер тешке телесне повреде опасне по живот од којих је наступила смрт, у свом налазу и мишљењу вештак медицинске струке навео, да се ради специфичном виду повређивања где се крварење дешава без видљивих спољних манифестација и без неких значајних тегоба. Посебно је навео да покојна вероватно у првој фази након престанка задобијања повреда није могла да верификује прави карактер њених повреда. Следствено изложеном суд је закључио да ове повреде окривљени није могао предвидети моменту предузимања радње извршења а тиме и наступање смрти као последице истих, узимајући у обзир и средство извршења односно да повреде нису нанесене оружјем или оруђем подобним за лишавање живота већ отвореном и затвореном шаком, при чему се не сме изгубити из вида да шака и песница, као део људског тела, не представљају опасано средство за наношење телесних повреда, па суд није могао закључити извесним ван разумне сумње да је окривљени у моменту наношења повреда у односу на смрт као последицу поступао са умишљајем односно да је био свестан да другог лишава живота и да то хоће (директни умишљај) како то тврди јавни тужилац. Такође, суд није могао закључити извесним ван разумне сумње да окривљени у моменту наношења повреда на

ову последицу пристаје односно другим речима, да се сагласио са наступањем последице (евентуални умишљај).

Следствено изложеном суд сматра да тврдња јавног тужиоца, да је окривљени наносећи предметне телесне повреде ошт. пок. АВ предузео радњу извршења са директним умишљајем односно да је хтео да оштећену лиши живота, није у довољној мери доказно поткрепљена, нити је у довољној мери доказано да је пристао на овакву последицу (евентуални умишљај), па није прихватио правну квалификацију јавног тужиоца, који тврди да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ.

Имајући у виду наведено и мишљење вештака да је телесно повређивање у конкретном случају, доводећи га у везу са ранијим физички агресивним понашањем окривљеног, једна од ситуација у којој је он испољавао агресију према њој и ради се о моделу понашање према истој, суд закључује да је управо телесно повређивање оштећене било основни покретач окривљеног и сврха његове противправне делатности. Дакле окривљени је свесно је и вољно, другог тешко телесно повредио био је свестан свог дела, тако што је имао јасну представу онога на што се одлучио да учини и хтео је његово извршење, док је у односу на смрт као тежу последицу поступао са нехатом, при чему његово психичко стање односно способност да може да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и свест о забрањености дела нису доведени у сумњу.

4.2 Закључак

18. На основу наведеног, суд је правно квалификујући овако утврђено чињенично стање закључио да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика, па га је за наведено дело огласио кривим.

5. Кривична санкција

19. Доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чл. 54 КЗ.

24. Од олакшавајућих околности суд је ценио, пре свега чињеницу да се ради о младој особи, да је дело извршио у стању смањене урачунљивости, његове социјалне и материјалне прилике односно да је незапослен без редовних материјалних примања. Суд је као олакшавајућу околност ценио и ранији живот окривљеног кроз чињеницу да није осуђиван. Као отежавајућу околност суд је узео обзир јачину повреде заштићеног добра кроз број задатих удараца односно да је окривљени оштећеној по телу и глави нанео велики број удараца од којих се бранила што указује на упорност коју је окривљени манифестовао приликом извршења дела. Суд је као отежавајућу околност ценио и однос жртве и учиниоца кроз чињеницу да су окривљени и пок. оштећена били емотивној вези, дакле да је дело учинио према блиском лицу.

20. Ценећи наведене околности, имајући у виду тежину учињеног дела и степен кривице суд је нашао оправданим да окр. ДА осуди на казну затвора у трајању од 9 (девет) година. При томе суд је, пре свега имао у виду сврху кажњавања, односно остваривање ресоцијализације и утицање на друге да не врше кривична дела, а истовремено адекватно изражавање друштвене осуде за извршено кривично дело, па је нашао да је овако опредељена казна довољна за остваривање како опште сврхе

кажњавања прописане чланом 4 став 2 КЗ, тако и посебне сврхе кажњавања из члана 42 КЗ.

21. На основу одредби чл. 63 КЗ одређено је да се у изречене казне урачунава време проведено у притвору Окружног затвора у Панчеву по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп. 34/16, које се рачуна од 16.08.2016.г. па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

6. Доказни предлози које је суд одбио

22. Суд је одбио доказни предлог ВЈТ да се одреди ново неуропсихијатријско вештачење и предлог пуномоћника оштећених да се одреди ново психолошко вештачење, предлог ВЈТ да се у својству сведока испита ВЕ , те предлог браниоца окривљеног да се испита у својству сведока супруга окривљеног ВГ

Наиме, суд је прихватио веродостојним налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава и вештака специјалисте психологије Ане Бисак, како је то већ образложено а што де тичи исказаног мишљења вештака Ђурђев Бранислава да се код окривљеног не ради о директно фокусираној агресији са јасном намером да се неко лиши живота, закључак о психичком односу окривљеног према радњи извршења и последици, суд је извео на основу свих околности случаја, с тим што наведено изјашњавање вештака суштински не доводи у сумњу његов налаз мишљење. Што се тиче предложених сведока, имајући у виду околности на које су предложени, суд налази да је чињенично стање у довољној мери утврђено за доношење одлуке. Следствено изложеном извођењем предложених доказа дошло до непотребног одуговлачења поступка.

7. Одлука о трошковима кривичног поступка

23. Применом чл. 264 ЗКП суд је окривљеног обавезао да надокнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала 5.000,00 динара, који износ је одређен према сложености и дужини трајања поступка као и материјалним приликама окривљеног, те материјалне трошкове у износу од 574.014,34 динара, све у корист буџетских средстава суд у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и да надокнади трошкове кривичног поступка оштећенима, на име награде и нужних издатака пуномоћника Смилевски Александре адвоката из Панчева, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве.

ЗАПИСНИЧАР

Маријана Бурјан

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Милијан Милошић с.р.

Зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољено је право жалбе у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

Д-Н А

1. ВЈТ Панчево
2. АА , Затвор Панчево
3. адв. Стеван Јаковљевић, Панчево
4. адв. Смилевски Александра, Панчево

календар: 25.01.2018.г.

С у д и ј а,

